

РЕШЕНИЕ

№ 29448

гр. София, 23.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **3310** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 24 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалби на Божан ЕООД, ЕИК[ЕИК] и С. К., гражданин на Република Турция, роден на 12.2.1976 г. срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за продължително пребиваване и работа“, по чл. 24и ЗЧРБ, № 5364р-131/5.1.2026 г., издаден от директора на дирекция „Миграция“, Министерство на вътрешните работи.

Жалбоподателят „Божан“ ЕООД твърди, че оспореният отказ е, незаконосъобразен. Постановен е при съществени процесуални нарушения доколкото не е дадена възможност за контакт на процесуалния представител с оглед изпълнение на указания на Агенцията по заетостта. Дадените указания са изпълнени добросъвестно. Ако при изпълнението са констатирани допълнителни нередности, е следвало да се дадат нови указания за поправянето им.

Твърди, че е имал нужда от общ работник, в съответствие с осъществяваната дейност на дружеството – дейност по изземване на наносни отложения в съответствие с издадено разрешително № РВО-60/2.1.2025 г. Действително, първоначално е имало неточност относно длъжността на работника, но впоследствие тя е поправена, вкл. и са изготвени нови трудови договори, което не е съобразено то Агенцията по заетостта. Посочено е място на работа. Налице са неправилни мотиви относно разходите и клаузата „влиза в сила“. Нарушени са принципите за бързина и ефективност.

Жалбоподателят С. К. оспорва отказ № 5364р-131/5.1.2026 г., по същите съображения.

Ответникът заместник директорът на дирекция „Миграция“, оспорва жалбата. Твърди, че е

обвързан от становище на Агенция по заетостта № УРИ 536400-85069/10.12.2025 г. В това становище се посочва, че чужденецът не отговаря на условията по чл. 24и от ЗЧРБ. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави евентуално възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление от „Божан“ ЕООД, с приложени към него документи, подадено от жалбоподателите, на основание чл. 24и от ЗЧРБ.

З. е уведомен с писмо от 13.10.2025 г. относно констатирани нередовности. Не е приложена обосновка относно заявената длъжност – „общ работник, строителство на сгради“, както и липсва анализ на лисата на кадри за нея. Указано е представяне на нова обосновка.

Дадени са указания за представяне на трудов догово с клауза „влиза в сила от датата на издаване на документа за пребиваване“, както и за посочване на конкретен обект, където ще работи.

В изпълнение на указанията жалбоподателите са представили нова обосновка, за посочената по-горе длъжност, както и за длъжността „общ работник“. Представен е договор с променена длъжност – „общ работник“.

На 05.01.2026 г. е издаден обжалваният акт - отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, който се е мотивирал с посочените в отрицателно становище на Агенция по заетостта обстоятелство, а именно че не са изпълнени указанията ѝ за представяне на документи / нова обосновка и нов срочен трудов договор за заявената първоначално длъжност/; не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбите са подадени в срок, от лица, имащи правен интерес, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо съдът намира, че са допустими.

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган – заместник-директора на Дирекция "Миграция", оправомощен със заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г. /л.52/ и заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022 г.

Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания.

Съгласно чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Следователно, за да се издаде разрешение по чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, е необходимо кандидатът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и да притежава виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ или разрешение за пребиваване.

В разглеждания случай неправилно е прието от административния орган, че чуждият гражданин не отговаря на изискванията на чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, тъй като към момента на издаване на оспорения акт са налице и двете кумулативно изискуеми в тази норма предпоставки.

Действително, работодателят при изпълнение на указанията е представил нови документи – обосновка и трудов договор, за друга длъжност, не за първоначално заявената. Но това обстоятелство, според настоящия състав, не е пречка за даване на положително становище. Това е така, с оглед възможността административното производство да започне по инициатива на

съответните заинтересовани лица – чл. 24 АПК, като съгласно чл. 29, ал. 2, т. 2 АПК именно заявителят е този, който посочва естеството на искането. По арг. от посочената норма и доколкото именно заявителят е този, който посочва „естеството“, следва да му се признае правната възможност, според настоящия състав, да коригира недостатъци на искането – чл. 30, ал. 1 и 2 АПК, каквото са сторили и жалбоподателите в процесния случай, видно от установеното по-горе. Видно от доказателствата дружеството „Божан“ ЕООД е представило всички изискани документи, за да може чужденецът да получи разрешение по чл. 24и от ЗЧРБ, макар и по отношение на длъжност, която се различава от първоначално заявената. Този факт не е взет предвид от дирекция „Миграция“ към МВР като органът се мотивира само с отрицателното становище на АЗ.

В хода на процеса се доказва, че жалбоподателят е подал нови обосновки и трудови договори за длъжността общ работник, с които е изпълнил дадените му указания. В рамките на указаното му по административното производство, жалбоподателят е представил необходимите документи по форма и съдържание.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото заявление за издаване на разрешение за продължително пребиваване, при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в производството разноски, които са своевременно претендирани по представен списък и са в общ размер на 545,34 евро, от които държавна такса в размер на 25,56 евро равностойни на 50 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 511,29 евро, равностойни на 1000 лева заплатени в брой и 8,49 евро други съдебни разноски. Възражението за прекомерност, направено от ответника в писмените бележки е неоснователно , доколкото същото е определено в минимален размер съгласно Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 от АПК , Административен Съд С. - град, I отделение, 64-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалби на Божан ЕООД, ЕИК[ЕИК] и С. К., гражданин на Република Турция, роден на 12.2.1976 г., отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за продължително пребиваване и работа“, № 5364р-131/5.1.2026 г., издаден от заместник директора на дирекция „Миграция“, Министерство на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА преписката на заместник директора на дирекция „Миграция“ - МВР за ново произнасяне по заявлението, с рег. № 537300- 2582/09.09.2025 г. на С. К., гражданин на Република Турция, роден на 12.2.1976 г., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

ОСЪЖДА Дирекция “Миграция“-МВР да заплати на Божан ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 545,34 вро.

Решението може да се обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.